


Devtepeno
Poprijeta Devica Marija

1907. márc.

III. leti tetsaj. 3 st.



Zmozsna
Gospá Vogrszka

POBOZSEN  MESZECSÉN LISZT.

REDI GA

Klekl Jozsef, Plebános Pri Szv. Szebestjáni.

Vszebina.

Klekl Jozsef: Salve Regina	65
K. A.: Navuk od odpüsztkov, i nisterne opravice, po steroj sze odpüsztki dobijo	66
(kj.): Navuk za meszec március	78
Klekl Jozsef: Remuzat Ána Magdalena	83
Szlepec Ivan: Zsivljenje i nasega Goszpodná Jezusá Krisztusa	84
Kühar: Szaleski szv. Franciskus püspek	90
Drobizs. — Glászi	94

Ki sesé liszt dáblati, naj za njega dve koroni posle na ime: Klekl Jozsef plebanos pri szv. Szebestjani, posta Battyánd, (Vasm.)

Sziromáki, ki nemorejo zdaj vesaszi plúcsati, kak vszako loto tak i letosz lehko po veeskrátnih sumah, ali pa, kda bodo meli naednok plúcsajo!

Csiszti dohodki liszta sze obrnejo na zidanje ednoga szamosztana (klostra) v krajini Szlóvenszkoj na Vogrszkom. Preminocse leto je osztalo nanjega 400 koron. Zdaj zse mámo 800 koron.



NEVTEPENO POPRIJÉTA DEVICA MARIJA

ZMOZSNA GOSZPA VOGRSZKA

POBOZSEN MESZECSEN LISZT.

Salve Regina.

Od koga i kda je zlozsena tá lepa mo-
litvica, nevemo sztálno. Niki trdijo,
ka je zlozsiteo grof Vekrinji Armin, ki
je kak vucseni redovnik mro leta 1054-
ga; drügi pa pá miszlijo, ka od Petra
compostellszkoga püspeka zhája.

Edno je gotovo, ka je tá peszmica
zse v edenájszetoj sztotini znána
bila. ár kda je leta 1146-ga sz. Ber-
nard od III. Eugen pápo poszlan voj-
szko nabirao za nazájdoblenjé szvéte
zemlé ino bi rávno na szv. poszt v
Speyer meszti vu cérkev setüvao, kde
szo ga nemski vojvodje túdi csakali,
püspek sz szvojimi dühovnikmi szo ga
sz peszmicov „*Salve Regina*“ goripri-
jali, ki po odpevanji peszmi pred oltár
pokleknovski té recsi pregovori: „*Oh
milosztivna, oh dobrotivna, oh szladka
devica Marija.*“ Od toga hipa mao *vszaki
dén* szprepevajo vu speijerszkoi sztolnoj
cerkvi sztem dakoncskom *Salve Regino.*

IX. Gregor pápa szo l. 1239-ga dokoncsali, ka sze dühovniske molitvi po celom szveti sz Salve Reginov moro dokoncsati.

Salve Regina sztoji z *trej delov*.

Vu prvom szpoznamo, ka je Devica Marija, nasa mati nebeszka kralica, mati milosztivna i nasega zsitka szladko vüpanje; *v drugom deli* szpoznamo szlabosztli, nevole nase i pred njo je szkladémo; *v trétjem* sze pa k njoj obrnémo, naj nam od szina pomocs szproszi, ka sze tüdi od tak milosztivne, dobrotivne i szladke matere vüpamo zadobiti.

(Dale.)

Klekl Jozsef.



Navuk od odpüsztkov, i nisterne opravice, po steroj sze odpüsztki dobijo.

Liki to je potrebno, ka naj dühovnik (ali drugi eslovek, ki pobožnoszt pela) ta ide k posztávam i od posztave idocs pri vszaksoj posztavi naj zmoli pripravne molitvi. Sto krizsno pot oprávla ali te zse szam szaméren alipa zdrügimi vu družstvi, ka naj odpüsztké zadobi, je potrebno posztáve zandrügim pohoditi i med posztavami pobožnoszt z szveckim delom prekrátiti neszme. Ali csi stoj krizsno pot oprávla i te prvle, kak jo celo oprávi, meso poszlühsa ali predgo, ali pa szpoved i priesiscsávanje oprávi, ali pa rozsnivenec moli, sztem je nika ne szfálo, csi szledi zavsztanjeno krizsno pot dale pela i dokoncsa, záto odpüsztké zadobi. Vceloj pobožnosztli szvéte krizsne poti je potrebno, ka szí naj vszaksi poleg szvoje düsevne moci

od trpljenja i britke smrti nasega lüblénoga odküpitela Jezusa Krisztusa premislávlé i náj bole pripravno je premislávati od one zgodovine zsitka Jezusa Kristusa, stero stacija pred nász posztávi. Z knig premislávanje esteti i pri szaksoj staciji eden ocsa nas i zdravo Marijo zmoliti je ne potrebno, ali prevecs narácseno i dobro. *Kelko odpüsztkov sze dobi po kriznoj poti*, nemoremo znati; ali telko je gvüsno, ka *doszta i velke odpüsztké dobimo*. Niki vise stírideszét popolnih racsunajo. Ali te odpüsztki szo szamo 14 posztávam vküpe zetem dáni i ne vszaksoj poszebi.

Ali vszaksi cslovek je ne vtoj okolscsini, ka bi lehko kde gorposztávleno krizsno pot opravo, záto krizsno pot nadomeszti tak imenüvani *odpüsztni krizs* i potom krizsi sze tüdi dobijo oni odpüsztki, steri szo koprávlanji krizsne poti dáni. *Od koga lehko pravimo, ka nemore krizsno pot pohoditi?* Betezsnicje, potnicje, robi i poprek vszi drügi, stere velki zrok gati od pohodjenja krizsne poti, ná példo denem, csi szo prevecs dalecs od cérkvi, kde je krizsna pot. Za odpüsztni krizs sze lehko rabi vszaki krizs, ne szamo leszeni. Ali to je nájbole potrebno, ka nasega zvelicsitela razpéta podoba more na njem biti ne na krizs namálana ali na krizsi vözrezana, nego tak, ka sze lehko z ednoga krizsa dol zeme i na drügi krizs lehko dene *pa tá podoba na leszi more biti*. Podba razpétoga Jezusa je lehko, leszena zláta, szrebrna, zselezna, i. t. d. szamo iz sztrlive prhláve, recsi ne. Taksi krizs, na sterom nega gor podobe Jezusa Krisztusa, to je, steri krizs je ne razpetje, sze nemore blagoszloviti, kak odpüsztni krizs. Ka náj taksi krizsi lehko nadomesztijo krizsno pot, morejo blagoszlovléni biti od taksega dühovnika, ki na to oblászt má, ki te na prosnjo ga z taksim nakanenjom blagoszlovi, ka náj krizsne poti odpüsztki sze k tomi krizsi tüdi prikapsijo.

Na takse blagoszlávanje navádno májo oblászt réda szvétoga Franciska generalisje i oni provincialisje, gvardiani i superiorje, ki szo pod njega posztavleni. Missionarje i drügi dühovnicje tüdi dobijo oblászt na te blagoszlov, csi proszijo. Taksi blagoszlov z odpüsztkami sze deli podobí Jezusa Krisztusa i ne krizsi, záto sze tá po-

doba z édnoga krizsa na drügi krizs lahko dene rezi toga, kabi sze odpüsztki zgübili.

Zgübi sze blagoszlov i k njemi prikapseni odpüsztki, csi sze podoba Krisztusa sztere, csi sze odá, csi sze tá dá alipa premeni, ali sze pa tá poszodi z tem nakanenjom, ka náj tiszti, komi sze poszodi szpodobnim tálom odpüsztki dobi. Ali vtom vöposzodjenji nakanenje moremo glédati. Csi stoj betezsniki poszodi, ka szí náj med bolecsinami premislávle od terplanja Jezusa Krisztusa i z toga szí náj poterpezslivoszt zeme, te krizs blagoszlov i k njemi prikapsene odpüsztki ne zgübi.

Sto z taksim blagoszlovom i zodpüsztkami obvzeti krizs má (csi poleg veľkoga zroka nemore krizsno pot pohoditi, kde je gorposztávlena) te k tomi krizsi prikapsene odpüsztki za szébe, ali pa za düse v purgatoriumi telkokrát dobi, kelkokrát sz pobožsnim i szpotrím szercom rezi pretrgnjeja krizs vroki derzsécs zmoli z zshivov recsjov (to je, ne szamo zmisenljom) 14 ocsa nasov i 14 zdravi Marij i 14 Dika bodi Bogi Ocsi i Szini i Szvétomi Dühi, kak je bilo vu zacsétki i zdaj i na vsze veke. Amen.

To je : Ocsa nas, zdrava bodi Maria, Dika bodi Bogi i szini i. t. d. 14 krát more biti. Na dale more 5 krát zmoliti na csésztl 5 ranam Jezusa Krisztusa pét krát Ocsa nas, Zdrava bodi Maria, Dika bodi Bogi i Szini i. t. d. Na szlednje eden (1.) Ocsa nas, edno Zdravo Mario. i ednok : Dika bodi Bogi Ocsi i Szini i. t. d. nakanenja szvétoga Ocsé (rimpápa). Pé taksem vsze vküpe 20 Ocsanasov, 20 zdravi Marijal 20 Dika bodi Bogi i Szini i. t. d. sze more zmoliti. Csi jih vecs vküpe oprávla to pobožsnoszt, zadoszta je, csi krizs szamo eden med njimi drzsi v rokah (S. C. Indulg. 1884. jan. 19), naj szamo zmolijo 20 Ocsanasov, 20 Zdravi Marij i 20 Dika bodi Bogi Ocsi i Szini i. t. d. Velki betezsnicje, ki szo ne pripravni na to, kabi te 20 ocsanasov, 20 zdravi Marij i 20 Dika bodi Bogi i. t. d. zmolili rezi pretrganja i bi potom k odpüsztnomi krizsi prikapsene odpüsztki zadobili, csi taksi odpüsztni krizsec v rokidrzsijo i kakso stécs na pokoro nadigajocso molitev alipa iz : „Tebe Bogá mi hválimo“ ete versus pobožsno zmolijo : *Proszimo te záto, szlugom tvojim pridí na pomocs, stere szí zdrágov kervjov odreso* (IX. Pius 1877. dec. 18.)

Zdaj sze povrnémo nazáj na szvéta meszta. Takse szo szvete sztube v Rimi, po steri szo Goszpodna Jezusa Krisztusa v Pilatusovoj hizsi vecskrát gor-dol vlácsili; z 28 mármornih sztub, stere je Helena caszarica iz Jeruzalema v Rim dála odpelati. Ki klecsécs ide gor po tej sztubah i rávno te szí premislávle od britkoga terplenja Jezusa Krisztusa, tiszti pri szaksoj sztubi 9 let odpúsztkov dobi (VII. Pius 1817. szept. 2.)

Szvéte sztube nájdemo vecskrát na oni mesztah, kam lúdsztvo na bozso pot hodi kde navékse túdi sze dobijo odpúsztki. Odpúsztkke dobimo, csi takse cérkvi pohájamo, stere szo na to odlocsene, ka náj v njih oni, ki tam mopiyo odpúsztkke zadobijo. Vékse odpúsztkke dobi cslovek, csi lohodi grob szv. Petra v Rimi, Porciunkule cérkev v Aszsiszi, szvéta meszta v Jeruzalemi, szvétoaga Jakoba grob v Kompostelli na Spanjolszkom i. t. d.

Ona dela, stera sze na odpúsztkke lehko blagoszlovijo, szo krizsi, csiszla, szvetinjice, kepi, sztebri; ali potrebno je, ka náj je rimpapa, ali pa taksi dühovnik blagoszlovi, ki na to oblászl má. Záto je ne vsze edno, csi stoj na blagoszlovlenom csiszli moli, alipa ne. Haszek má cslovek iz molitvi rezi csiszla, csi dobro moli, túdi má haszek, csi na taksem csiszli moli, stero je ne blagoszlovleno, (szamo ka sze te tiszta molitev tak zeme, takak dabi csiszla nancs v roki nebi meo) i csi je ne v szmrtnom grehi, szí túdi kastige dolszlúzsi za szvoje zse odpúscsene grehe, ali telko kastig engedúvanja cslovek itak ne dobi, csi one molitvi zmoli rezi csiszla, iz sterih edno csiszlo sztoji, ali pa one molitvi zmoli na ne blagoszlovlenom csiszli, kak pa te, csi na odpúsztkke blsgoszlovlenom csiszli moli, ár njemi tú cerkveni zaklad pride na pomocs i doszta-doszta vecs kastig sze njemi odpúszti po molitvi.

Ali to szí moremo dobro za pomniti ka iz takse recsi stera sze tere, napravljena dela na odpúsztkke blagoszloviti sze nemoro. Taksa materia je na példo denem glazsovina, Blagoszlov szvojo mocs zgübi, csi sze blagoszlovljena dela v véksem deli zvnicsijo (csi pri csiszli vecs kak pol zrn sze pogübi, alipa pri krizsnoj poti, csi vecs, kak pol krizsov sze prek potere, v tej okolscsinah sze zse odpúsztki pri csiszli i pri krizsnoj poti nedobijo. Bla-

goszlovljena dela, csi sze odájo, zgübijo odpüsztké. (C. J. 1721. jun. 5.) Kak tüdi te zgübijo, csi sze záto drügomi poszodijo, náj té odpüsztké dobi. (C. J. 1745. febr. 13.); zgübijo sze escse odpüsztki, csi sze blagoszlovljena dela vöpremenijo. Dovoljeno je dela blagoszloviti i po tom darüvati z tem blagoszlov ne zgübi szvojo mocs. (C. J. 1855. márc. 12.)

Ka sze posebno doticse csiszel, náj sze na odpüsztké lehko blagoszlovijo, je potrebno csiszla dolküpiti, vöplácsati, vörazdeliti ali csi sze neplácsajo vcsaszi je naprej odlocsiti za one, ki je scséjo meti i szamo te je blagoszloviti.

Pri krizsah je szamo kep Krisztusa z odpüsztkami obvzéti, záto sze té kep na drügi krizs lehko pribije i za toga volo sze odpüsztki ne zgübijo. (C. J. 1840. apr. 11.) Zonim ednim krizsom sze vecsvrsztni odpüsztki lehko dobijo, na példo denem: na szmrtno vüro, na krizsno pot, szamo more sze, na to tüdi blegoszloviti. (C. J. 1820. febr. 29.) Rávno tak z onim ednim csiszlom cslovek lehko vecsvrsztné odpüsztké dobi (XII. Leo 1823.) *To je on eden krizs i ono edno csiszlo sze na vecs odpüsztkov lehko blagoszlovi.*

Ka kak doszta valá, csi sto má blagoszlovljeno csiszlo sze zkázse iz toga, ka ki je kotriga glávnoga drüsztna szvéto-
toga rozsnogavenca, on csi má blagoszlovljeno csiszlo, stero z pét tálov sztoji i to pri szebi noszi (ne szila okritno, kabi drügi lehko vidli) dobi na dén 100 let i rávno telko stirideszét dnévni odpüsztkov, csi je rezi szmrtnoga greha, to je csi je v poszvecsajocse miloscse sztáni. (Te szleduji odpüsztki szo bili dáni od VIII. Ince pápo 1491. febr. 26. ali zbriszani szo bili po XIII. Leo papi, ali zdaj szlávno vládajocsi papa X. Pius szo je pá ponovili na prosnijo Cormier Jacint generala réda szvéto-
ga Dominika).

II. Kelkoféle szo odpüsztki ?

Dvojeféle: 1) popolni i, 2) ne popolni.

Popolni odpüsztki.

1) Popolen je odpüsztek, csi sze nam po njem za grehe zaszlúzsene vsze vremenitne kastige odpüszlijo. Sto

te merje, kda je popolen odpüsztek zadobo, zráven v nebesza pride. Ali ne miszlimo szí to, ka je lahko delo popolne odpüsztké zadobiti. Sto sze kolicskaj grehsno derzsi k zemelszkim dugovánjam, tiszti je zse ne rezi greha i gli zatoga volo je ne odszlobodjeni od vsze kastige. Szamo csi mi Bogá zbatüvanje odürjávamo, szamo te nasz nede pravicsen Bog z szvojov pravicsnov kastigov kastigo.

Popolne odpüsztké nam szvéta maticérkev navádno szamo tak dá, csi naprej piszana dobra dela opravimo, sze szpovemo i precsisztimo i na nakanenje szvéte materécérkvi molimo; zvün toga escse dosztakrát kakso cérkev pohoditi je naprej piszano.

Na példo denem: Sto 3 bozsánszke jákoszti (vera, vüpanje i lübézen) vszaki den zmoli, popolne odpüsztké dobi na meszeca steri stécs den, csi sze szpove, precsiszti i na nakanenje szvéte materé cerkvi moli (XIII. Bened. 1728. jan. 15.) — K szpovedi idti je escse te tüdi potrebno, csi za nancs eden szmrten greh nevemo nad szebom. (Congr. Ind. 1759. maj. 19.) Ki sze vszaksi tjeden ednok szpovejo, tiszti v tjedni vsze odpüsztké lahko dobijo rezi szpovedi, szamo jubileumszke ne (C. I. 1763. dec. 9.) Z onim ednim precsiscsávanjom vecsvrsztne popolne odpüsztké je mogocse zadobiti, csi szamo ova naprej piszana dobra dela oprávimó (C. I. 1870. dec. 6.); csi pri vecs teh odpüsztkov je obiszkanje cérkvi naprej piszano, te telkokrát cérkev pohodimo, kelkokrát je zapovedano i vszaki pot, kda cérkev obiscsemo, moremo v njej na nakanenje szvete materécérkvi moliti. Ali kda je vecskrátno obiszkanje cérkvi naprej piszano, nam je ne potrebno po vszaksem obiszkanji domo idti i pá nazáj pridti v cérkev, nego zadoszta je, csi iz cérkvi vü i nazáj idemo telkokrát, kelkokrát je obiszkanje cérkvi zapovedano.

Betezsnicje szo duzsni szamo szpoved opraviti, meszto precsiscsávanja i ovih naprejpiszanih dobrih del drüga dobra dela lahko opravijo, stera njuv dühovni ocsa gordájo (IX. Pius 1862. szept. 18.) Vszech drüzstv, i congregacij kotrige, csi za volo betega alipa temnice, ka szo zapreti, bi od obiszkanja cérkvi nazájdrzsáni bili vszefelé

odpüsztké lehko zadobijo, csi szamo ona dobra dela oprá-
vijo, stere njim njuv sztalís dopüszti (IX. Pius 1877.
febr. 25.)

*Molítev, stera sze more moliti na nakanenje szvéte ma-
terécérkvi za volo zadoblenja odpüsztkov, szí vszaksi szam
lehko odeberé* (C. I. 1841. maj. 29.) 5 ocsanasov i 5 zdravi
Marij poprek sze za zadoszta drzsi. *Te molítvi*, kelko je
mogocse, sze náj z zshivov recsjov opravijo (Szv. Alfons).
lehko je opravití ali pred precsiscsávanjom, ali po *precsis-
csávanji* (C. I. 1759. maj. 19.)

Da sze moli na nakanenje szvéte materécérkvi, te
sze navádno moli: za zlozsnozt krsztesanszkíh poglavá-
rov, za ztreblenje krivíh ver, i za rászirjávánje katholi-
csanszke vere. Da je naprejpszano obiszkanje cérkvi za
volo odpüsztkov, te sze more tam vnjej moliti na naka-
nenje szvéte materécérkvi. Meszto cérkvi sze szlobodno
pohodi kapela, csi sze vnjoj obsinszka bozsa szlüzsba
oprávla.

*Na odpüsztké gledocs je jáko imenüvanja vredna ob-
csinszka odvéza* (absolutio generalis), stera je ne drügo,
kak papov blagoszlov, steri sze deli poleg od XIV. Be-
uedikta naprej pszane forme, steri blagoszlov je vküpe
prikapcseni z popolnim odpüsztkom na szmrtno vöro (in
articulo mortis). Oblászt na to obsinszko odvézo dühov-
nicje navádno dobijo i betezsnikom po szledujem mázanji
delijo.

*Ka náj betezsnik po tom pápezsovom blagoszlovi popolne
odpüsztké dobi na szmrtno vöro, je potrebno*, 1) ka v onom
vremeni, kda sze te blagoszlov gordá, je náj betezsnik na
telko betezsen, ka szí cslovek lehko miszli, ka v tom be-
tégi v krátkom vremeni zná mreti i popolen odpüsztek
sze szamo te dobi, kda sze düsa iz tela odlocsila. Csi be-
teznik iz belega sze zvrácsi, je tálnik poszto v papezso-
vom blagoszlovi, ali ne v popolnom odpüsztki. 2) Potrebno
je, náj betezsnik volo má taksi odpüsztek zadobiti, ali
csi je zse zvüna szébe i csi lehko gordenemo, kabi meo
volo, csibi znao za szébe, sze v toj okolcsini tüdi deli
pápezsov blagoszlov. 3) Trebe v sztáni poszvecsajocse mi-
loscse biti. 4) Trebe pozsalüvanje grehov za volo zban

tüvanja Bogá i lübézen proti Bogi szi obüditi. 5) To nájbole potrebno delo na zadoblenje toga popolnoga odpüsztká je betega vsze boleznoszti, kak kastigo za vcsinjene szvoje grehe mirovno pretrpeti i szmrt mirovno gorzéli od Bogá. 6) Betezsni ki je nadale potrebno szvéto szpoved i precisicsávanje opravití, ali pa, csibi to zse nebi mogo vcsiniti, náj itak Jezusa szveto ime zpotrím szercóm za pomocs zové z recsjov, ali csi je zse to nemo-gocse, v szerci (zmislenjom). Jezusa szveto ime na pomocs zvati szo vszi dúzsi, ki scséjo té popolni odpüsztek na szmrtno vüro zadobiti i ne szamo tiszti, ki sze zse nemrejo szpovedati i precisisztiti. Ali vsze tá naprej pizana i potrebna dela, naj sze te popolen odpüsztek zadobi, sze szamo na telko zselejo, na kelko je betezsni k mogocsi njé opravití.

Zvün obsinszke odvéze odpüsztek za vmirajocse sze escse etak tüdi zadobi. Csi stoj má od rimpapo kákso blagoszlovleno recs, na példo denem : krizs, csiszlo, cecvo i. t. d. i to szpostenjom derzsi v hizsi szvojoj ; alipa csi je stoj kotriga taksega družstva, stero družstvo je od szvétoaga sztolca (od rimpápe) to dobroto zadobilo, takse je družstvo szvétoaga csiszla i szvetoga skapulera tüdi. Na zadoblenje odpüsztkov je vszigdár potrebno v sztáni poszvecsajocse miloscse biti i zvün toga sze uavádno escse zsele szpoved, precisicsávanje, ali pa Jezusa szvétoaga iména na pomocs zazávanje, potrto szerce i lübézen proti Bogi i szebe z csiszta niháti na bozso volo i onoga dela sze doteknoti je escse potrebno, k steromi je odpüsztek prikapseni.

Dühovníki nazocsi biti je ne potrebno, szamo pri szpovedí i precisicsávanji je dühovník tam. Ali to szi náj niscse ne miszli, ka na szmrtno vüro sze lahko vecs popolni odpüsztkov dobi od onoga ednoga csloveka, kak szamo jedino eden i té odpüsztek sze za düse v purgatoriumi nemore obernoti.

Imeniten popolen odpüsztek je escse *jubileumski odpüsztek* i ga v szaksem 25 leti glaszijo rimpápal (veszelo leto). Na zadoblenje toga odpüsztká je potrebno : szpoved, precisicsávanje, gvüsne cérkvi obiszkanje, nadale vcsászi eden den trpeci oszter poszti i álmostvo, kelko sto pre-

vüpa. Sto ta 3 szlednjá dela opraviti je nemogocsi, od dühovnoga oceso lahko proszi, náj njemi drüga dobra dela nalozsijo. Szpovednicje v vrémeni jubileuma dobijo oblászt, ka lahko escse od taksih grehov odvezsejo gresnike, od sterih szo inda ne mogli odvézati.

Ne popolni odpüsztki.

Odpüsztki szo nepopolni, esi sze iz zaszlüzsenih kaznih stere mámo za volo nasih zse odpüscsenih grehov escse trpeti ali na tom szveti ali v purgatoriumi, sze szamo eden tao odpüsztí. Szvéta maticérkev navádno, etakse nepopolne odpüsztke deli: 40 dneve, 100 dnevne, 1, 5, 7 po reci 30-t, prevecs po reci 100 letne odpüsztke.

Ali to szí ne miszlimo tak, ka te dnevi leta bi telko zuamenüvali, ka sze nam po íe nepopolni odpüsztkej 40 dni, 100 dni, 1 leto, 5 let, 100 let iz purgatoriuma odpüsztí, ka bi v purgatoriumi 40 dni, 100 dni, . . . 100 let menje trpeli. Ne, to sze ne razmi tak. Nego to tak moremo razmeli, ka szvéta maticérkev za ona opravlanje, za stero dá 40 dni, 100 dni . . . 30 let alipa 100 letne odpüsztke, teliko kastig odpüsztí, keliko szo szí v sztárom vrémeni po obsinszkoj pokori pokorniki v 40, 100 dnévah, v 30, v 100 letah dolizaszlüzsilí.

Sto má oblászt odpüsztke deliti?

Szamo rimpápa lahko delíjo odpüsztke za celo szvetomatercerkev, ár szamo oni májo oblászt nad celov szvetov matercérkvov i szamo oni szo ravniteo szvéte matercérkvi vszeh milosztnih kincsov. Püspecje szamo nepopolne odpüsztke májo oblászt deliti (Conc. Lat.) i té tüdi szamo v szvojoj püspekiji.

Szvela maticerkev po isztini ma oblászt odpüsztke deliti? Má oblászt, ar je goszpon Jezus Krisztus tak Petri, kek ovim vszem apostolam dao oblászt na vkraj szprávlanje vsze onoga, ka esloveka gáti, nazájdrzsi, ka bi v nebesza priso! *Petri je pravo*: Kakoli odvezses na zemli, bode odvezano v nebeszaj tüdi (Mátaj 16, 19.). *Vszem*

apostolam je pa to pravo: Kakoli odvezsete na zemli, bode odvezano v nebeszaj tüdi. (Mataj 18, 18.).

Ida vremenitne kastige nasz do csasza nazájderzsijo, kabi v nebesza prisli, záto tak rimpápa, kak vszi püspecje nasz od kastig lahko odvezsejo. To sze kázse iz csinenja apostolov. Paveo apostol je grehsniki z Korinthusá, ár je prevecs gorécsi bio v pokori, odpüsztlo escse gorosztánjeni tao zadosztacsinenja, v narocse szvéte materécerkvi ga je nazaj zeo i tak njemi je poisztini odpüsztke delio v imeni Jezusa Krisztusa.

Ali pravo de nikak, kak bi to mogocse bilo, ka bi stoj rezi toga, kabi za grehe zaszlúzsene kastige vöpreszto, bi od tej odszlobodjen bio, ve sze za grehe more zadoszta vesiniti. Na to ete odgovor damo: Kda szvetamaticerkev vremenitne kastige odpüsztli po odpüsztkaj, te je to ne osztrozeto engedüvanje kastig, ár on tao, ka iz zadosztacsinenja za volo grehov escse fali, nadomeszti szvetamaticerkev *iz cerkvenoga zaklada*, steri sztoji iz neszkoncsanih vrednoszt Jezusa Krisztusa in iz zaszlúzszenja szvécov, ár szvetematerecerkvi vecs kotrig je vecs trpelo, kak pa bi za volo od njih vesinjeni grehov mogli trpeti. Vrednoszt zaszlúzszenja szvecov, csi escse k tomi zememo neszkoncsane vrednoszti zaszlúzszenja Jezusa Krisztusa, stero szi je szpravo z szvojim szvetim zsitkom i zbritkim trplenjom i szmrtjov, je tak velka, ka obszegne zshivocsi lüdi vsze kastige, to je, ztemi zaszlúzszenjami bi sze zshivocsi lüdje mogocsi bili od kastig resiti i bi escse itak vrednoszti zaszlúzszenja osztale. Telkajsi z cerkvenim zakladom plácsa szvéta maticerkev dol dug nasi kastig za volo grehov.

Komi sze delijo odpüsztki?

Tak *zshivim*, kak *mrtvim*.

Zshivocsi lüdje, ki szo kotrige szvetematerecerkvi, lahko dobijo odpüsztke, naj szamo opravijo vsze ono ka je na zadoblenje odpüsztkov naprej pizsano. Ár poleg vcsenja cerkvenih vucsitelov szamo tak dobimo odpüsztke, csi naprej pizsana dela, za sterih oprávlanje sze odpüsztki delijo, tak opravimo, kak sze od recsi de recsi naprejpile.

I csi sze tisztó vsze verno opravi od katholicsanszkoga esloveka, ka je za odpüszkov volo potrebno, *te sze te odkastig odvezse i sze za te kástige Bogi z cerkvenim zakladom zadoszta vcsini.*

Ali opominajo sze vszi oni verni, ki ssejo odpüsztké dobíti, ka szo naj ne zadovolni szamo sztem, csi za volo zadoblenja odpüsztkov nalozsena dela opravijo, nego náj na to majo velko szkrb ka szo naj zaisztino potruga szercá, naj trebijo iz szebe vszo neprijatelsztvo, necsisztoszt, szerditoszt, nevoscenenoszt, poprek vsze grehe i vsze nagibe na greh, ár csi to ne vcsinijo, odpüsztké nikak ne dobijo.

Odpüsztki sze mrtvim tüdi lehko delijo, ali ne tak, ka bi je szvéta maticérkev odvezala od kastig po odpüsztkaj kak sze to pri zsvocsih lüdeh zgodi, ki escse pod oblaszt szvéte materecerkvi szlisijo nago tak ka njim pomocs deli, ka sze moli zanjih. Kak sze to razmi, ka njim pomocs deli? Ka meszto njih, za njih, Bogi zadoszta vcsini. Kda szvéta maticerkev po priposnji deli za preminocse odpüsztké, te zadosztacsinenje bi pravo pred noge Boga döldene i ga proszi, ka náj to Njemi ponüdjeno zadosztacsinenje On milosztivno gorzeme i zatoga zadosztacsinenja volo naj On v szvojem neszkoncsanom szmilenji odpüszti tem preminocsim njuve kástige v pugatoriumi ali z cela, alipa kaksi tao. Telkajsi szvéta maticerkev tak csini, kda preminocsim odpüsztké deli, ka iz cerkvenoga zaklada ponüdi Bogi zadosztacsinenje, kak edno plácsó meszto preminocsega za preminocsega i ga proszi, ka za volo toga zadosztacsinenja naj odpüszti preminocsemi kástigo ali celo, ali pa kaksi tao. Ka g. Bog keliko kástig odpüszti po toj prosnji sztálno nevemo i záto nemoremo praviti, ka sze je tá düsa zdaj potoj mesi purgatoriuma resila. Za preminocse moli szv. maticérkev i njéno prsnja g. Bog poszlühne, zsvocse pa od kastig odvezse, ár od Jezusa to oblaszt má. Z toga sze szvetlo kázse, ka kda sto dá álmóstvo, ali sze pa poszti za preminocse, z tem nje ne odvözse od kastig, njim ne odpüszti kástige v purgatoriumi, liki tá szvoja dobra dela, kak zadosztacsinenje goraldüje Bogi za mrtve i Ga proszi, naj za volo teh dobrih del njim odpüszti kástige.

To tüdi moremo znati, ka szamo tiszte odpüsztké lehko obernejo za düse v purgatoriumi, od steri je vö povedano od szvete materécerkvi, ka sze na té cil lehko obernejo. Ali sto za düse v purgatoriumi scse odpüsztké zadobiti, on more od szmrtnoga greha odszlobodjen, to je v poszvecsajocse miloscse sztáni more biti, kak on tüdi, za koga odpüsztké scse dobiti. Záto za *düse v pekli sze odpüsztki* nemorejo zadobiti.

Poszebno doszta pomocsi dobijo dühse po tak ime-nüvanom *izvzétnom oltari* („*altare privilegiatum*“) Privilegialtni po szlovenszkom izvzéten oltár sze imenüje on oltar, na sterom, csi sze szveta mesa szlüzsi za stero düso v purgatoriumi, sze iz cerkvenoga zaklada po onoj szvetoj mesi popolen odpüsztek lehko zadobi za ono düso. Csi sze za vecs preminocsi mesüje, odpüsztek sze szamo za edno düso lehko oberne.

Taksi oltar jeszte v szaksoj farnoj cérkvi, ár to miloscso milosztiven püspek dajo csi sze dühovnik za to v szaksem 7 leti obernejo k njim. Ali to, jeli sze po onoj mesi, stera sze za dühso v purgatoriumi na taksem oltari szlüzsi, sze ta düsa od vszeh kastig purgatoriuma odszlobodi ali ne, to jedino od szmifenoga Boga viszi. (C. I. 1840. jul. 28.) I rávno záto sze za onoga ednoga preminocsega navádno vecs, dosztakrát doszta mes dá szlüzsi od njegovi lübléni, ki szo escse na etom szveti.

Csi szí dobro zamerkala i dobro zarazmila vsze te recsi od odpüsztkov drága krscsanszka düsa, te mores to prevideti, ka odpüsztké zadobiti je prevecs hasznovitno, prevecs doszta vredno, ar nasz od doszta lagoonoga odszlobodijo i na doszta dobro nasz nadigávajo. Odpüsztki nasz *odszlobodijo* od *betegov*, od *neszrecse*, od *szküsávanja* i t. d. stere bi mogli za volo nasih zse odpüsztsenih grehov vöpresztati. Tiszti cslovek, ki neda doszta na odpüsztké, je szpodoben k onomi potniki, steri bi po kracsisoj i lezsesej poti priso k szvojemi cili i denok szí dugso i jáko tesko pot odeberé. Ki zametáva odpüsztké, on neszpametno csini i szam szebi je neprijateo. Malo delo bi meo opraviti, stero je za odpüsztkov zadoblenja volo naprej pizzano i to ne vesini, rajsi dugo i duszta scsé trpeti.

Doszta lüdih jeszte, ki sze oszmejavajo zodpüsztkov, ár je nerazmijo ; tak csinijo, tak Luther, ki sze je za-prva tüdi norcsáro zsnjih, ali szledi je to vadlúvo : *nikak szam ne razmo, ka szo odpüsztki*. Luther i doszta drügih lüdih je zato zametavalo odpüsztki, ár szo je ne razmeli. Ali ti drági krscsenik je zse dobro razmis, zato szí je oberní na haszek, ár szveta maticerkev, kak tvoja dobra i szkrbliva düsevna mati ti je szamo na tvoje polehsanje delila odpüsztki, naj ti lezse doszégnes tvoj vekivecsen cio : nebeszko zvelicsanje. Rávno zatoga volo je prevecs szrecesen vszaksi on cslovek, ki vsze prilike zgrabi, po steri lehko odpüsztki dobi. Ali da veeskrat sze prpeti, ka cslovek takse opravlanje zvrši, ksteromi szo odpüsztki prikapseni, i da to neve, csi je gli rezi szmrtnoga greha, odpüsztkov itak nedobi, ár je ne meo volo nje zadobiti. Potrebno je zato volo meti i to volo ka sesémo vszeh mogocsih odpüsztkov delnicje posztáti szí veeskrát obüditi.

K. A.



Navuk za meszec március.

Vüzemszka nedela.

I zgovárjale szo szí med szebóv, sto nam odvála kamen od dvér groba“. (Marko XVI. 3.). Lübézen je té pobozsne zsenszke k grobi gnála velika lübézen do Jezusa. — Vpétek za volo priblizsávajocsih vüzemszkih szvétkov, stere obszvetiti i cérkev pohoditi ne szmele, csi bi sze duzse pri mrtvom beli müdile, ár bi poleg právdé zsidovszke „vtepené“ grátale i kak

tákse sze med lüdsztvo mesati ne szmele, právim v pétek szo ne mogle vsze doprineszti, ka szo scsele, záto po szvétkah rano sze popasesijo, naj zamüdo notri doprineszéjo, naj Jezusovo telo zdrágov disávov namázsejo.

Nikaj je od dobroga nakanenja nazáj ne drzsi. Lübézen do Jezusa vsze obláda. Ne sztráhsi je nocs, ne miszel, ka po pokopalisesi hodijo, ka tam njim pot prek pela, kde szo hüdodelnike vmárjali; ne zbojijo sze z odpretih grobov i z szpokanih pecsin, niti sztrázсарov: edna je



njihova miszel, vszeh edna: k Jezusi priti i zsuji dob-
roto vesiniti.

Edno tezsávo szamo májo: „*sto nam odvála kamen od dvér groba?*“ Ali to szpitávanje je ne dugo trpelo, ár „*nazáj glédajocse vidile szo kamen odválani*“ (Marko XVI. 4.)

Z veszéljom sztopijo zdaj vu grob i sz zsalosztjov v pamet vzemejo, ka koga iscsejo, ne ga tam.

Ali zsaloszt njim hitro prezsené na desznoj szedécsi v belo obleceni mladénc, ki je angel Goszpodov bio, kda njim veli: *Ne bojte sze! Jezusa iscsete Názarenszkoga, rozpétoga, gori je sztano, ne je eti: ovo je meszto, gde szo polozsili njega. Nego idte, povejte vncsenikom njegovim i Petri, ka pred vami ide v Galilejo, tam te ga vidili, liki vam je povedao*. (Marko XVI. 6, 7.).

Lúbézen je h grobi gnála té pobožsne zsenzke, ino taiszta lúbezén je zdaj od groba zsené. Lúbile szo Jezusa, kda szo ga za mrtvoga znale, i lúbijo ga zdaj, kda znájo, ka odicseno zšivé. Njega iszkat szo prisle h grobi, njega iszkat ido v Galilejo, on je jedini cil njibovoga zšivljenja.

Lúbézen teh pobožsnih zšén szi vzemimo mi na denesnji den v szrcé i zšnjojv prihájajmo vu dūhi k grobi Jezusovomi ino poszlūsajmo recsi angelszke pa sze navcsimo zšnjuh: Jezusa iszkati, za njega zšiveti, za njega mreti, z ednov recsjov njega prav szresno lúbiti, naj po toj lúbézni vredni bodemo, kak té pobožsne zsenzke, njega ednok glédati.

„*Ne bojte sze Jezusa iscsete Nazarenszkoga, rozpétoga*“ pravo je Angel tem pobožsnim zsenzskam. Ka sze vi pobožsne dūse sztráhsite, právi njim, ve vi Bogá iscsete, rozpétoga mestra scséte gori najti, zakaj bi sze ve sztrasile?

Kda sze zemelszko vremen dokoncsalo bo, prido angelje božsi sztrombetami i z velikim glászom, pa obūdijo mrtve vsze govorécsi „*Mrtvi sztanite ino hodite na szodbo*“ (Hieron. Reg. monach. C. 30.).

Pa ti mrtvi gorisztánejo, ali niki bodo lepi odicseni, na právom kráji kre Jezusa sztojácsi, drūgi pa bodo nescimurni, odūrni pri vrági drūstvo i meszto imajocsi na levom kráji. „*Vszi gorisztánemo, ali vszi sze ne szpremenimo*“ (I. Kor. XV. 51.) pise szv. Pavel Apostol i Jezus lúbléni nasz vesi „*Te sze bodo pravicsni szvetili, kak ssunce vu králesztvi njihovoga Ocse*“ (Mátaj XIII. 43.).

Gotovo je, ka vszi gorisztánemo, Jezus nasz vesi „*Pride vūra, vu steroj vszi, ki szo vu grobah, bodo csūli glász Szina Bozsega i ki szo dobra csinili na gorisztanenje zsitka sze obūdijo, ki szo pa hūda csinili, na gorisztanenje szodbe*“ (Jan. V. 28.).

Gorisztánemo vszi i ne *bodemo mogli vecs mreti*, ár je Jezus sz szvojim gorisztanenjom szmrt obládao. Szvéto pizsmo nam szvedocsi „*Izskali bodo lüdjé szmrt i ne bodo je najšli i zseleli bi mreti, i szmrt bo bezsala pred njimi*“ . (Szkrivno raz. IX. 6.).

Záto, csi bi szí jezero jezerkrát mecs v szrcé potiszno, nikaj ti ne bode skodilo, ár szamo ednok merjémo, po gorisztanenji na szodnji den vecs *ne bo szmrti*. Kde bomo te? Káksi bomo te? K Jezusi bomo szlisili kak odicseno gorsztánjeni ali k vrági bomo sze obracsali, kak szkvarjeni? Ka nain té miszli vu szrci obüdijo? Sztráhsimo sze morebit?

Cse vu nasem zemelszkom zsvlenni Jezusa iscsemo, te sze nam ne trbe bojati, te sze veszeliti moremo. Cse szmo sze od hüdoga odtrgnoli i v obdrzsávanji zapoved vernoszt kázsemo, te sze ne sztrahsimo.

Cse szmo sze dobro szpovedali, vredno z Jezusom zdrüzsili pa sze nakanili, ka ráj merjémo, kak njega zgübimo, oh te sze nikaj ne bojmo, te sze potolazsimo, te mi Jezusa iscsemo, te nam angel veli „nabojte sze“, te odicseni bode nas grob, kak Jezusov i Angel bo krenjega sztao i nász, odicsene pozdrávlao, kak Jezusa.

Zatrpimo, ne mrmrajmo, kde szmrt hodi, zakoj je teliko nevol na nasz prislo. Na Marijo, na to zsalosztno mater sze zglednimo i vesimo sze odnjé mirovno pretrpeti vsze nevole, nosziti vsze krizse, po nevoli veszélje pride, kak je prislo za njo na trétji den po szmrti szina, kda sze njoj je zshiv, odicseni szkázao i njo potolázso „*mati vecs níkdár nemerjém*“.

Zbrisimo szí záto dnesz vszi szuze, kajkoli trpimo, veszélimo sze dnesz, ár nájbole zsalosztnuive sziroti Jezus i Marija sze dnesz veszelita; veszélmo sze zsujiuna i naddale iscsimo verno Jezusa.

„Ne bojte sze, pravo je Angel, ki Jezusa Nazarensz-koga rozpétoga iscsete“, bojte sze záto, ki ga neiscsete. Bojte sze, sztrahsite sze, groza vasz náj obide pri odprtóm grobi Jezusovom, ár vas ne bode táksi, ár prinjem sze ne bode angel, nego hüdi düh sze bo zdrzsávae, ár vas grob ne bode szvetli, nego tuniczni i glédao bo na levi kraj, kde bodete od Jezusa csüli „*Odhájajte od méne prokleti na ogenj vekivecsen*“.

Pa ki szte tisztí, ki Jezusa ne iscse? Pa szte vszi tisztí, ki v szmrtnih grehah, vu necsisztoszi, *prijanszvi*, hűdobnom guesi, v cėrkví v nedosztojnóm oponásanji, szednov recsjov, ki v velkih grehah zšivete i sze szpoko-riti nescsete.

Oh neszrėcsne dűse? bojte sze, bojte sze, ár Jezusa Nazarenszkoga rozpėtoga ne iscsete.

Ali ne bom vasz szamo szagao, k mojim isztinszkim recsam, ár szo Jezusove: ka csi sze ne povrnėte, preidete i odicseno gorinesztánete: k tem recsam prikapsim pobűd-live i tolazslive tűdi.

Iz szrca vam právim od Jezusa vkraj obrnjene dűse, lehko szí escse szprávíte odicseni grob, csi sztanete na poti greha ino sze nazáj povrnėte iszkat Jezusa! Scsėte ga iszkati, gorinajti? Voltári je domá i csáka vasz. Ne je gizdav, k vszakomi rad ide, ki je potrtoga szrca. Oh hodite k njemi poszvetne dűse, dobro sze szpovedte z vasih grehov, k szebi ga vzebite sz tem mocsnim nakanenjóm, ka ga vecs nik ino níkdár nescsete osztavili, sz *szmrtnim grehom zbantűvati*; te sze vam tűdi ne bo trbelo vecs bojati i lehko sze veszelite, ka Jezusa iscsete.

Eden tjeden po vűzmi escse na belo nedelo tűdi je plesz, szvecka igra osztro prepovedana. Pri Jezusi sze moremo zdrzsávati, njemi sze veszeliti, ka je pá zšiv, od njega prosziti za szebe odicseno gorisztanenje je duzsnoszt nasa té dni. Mladina, presztánés to, ali na plesz vuides zse na vűzemszki pondelek?

Jezusi vuides i vrág te zgrábi pa v greh zapela i na szodnji dén tűdi tak bo. Cse scsėmo Jezusovi biti ednok, iscšimo ga i ne bojmo sze, angel nam právi, cse pa nescsemo ujevovi biti, ognimo sze ga, ali te na veke *jaj* nam!

(kj.)



Remuzat Ana Magdalena.



ospodin Bog po málih falingah na veliko popolnoszt pozové dosztakrát dūse i falinga, greh je zacsétek szvétoga zsvljenja. Tak sze je to pri Remuzat Ana Magdalenki tūdi zgodilo.

Kda bi naime ta mála tolvajca pred Jezusom za odpūscenje szvoje falinge njega proszila, szkázao sze njoj je on sz tezkim krizsom oblozsen ino njoj je pravo : „*Hcsérka, kákso zsaloszt szí mi pripravila.*“

Genovsa sze nad tov prikazuov táksa zsaloszt jo obide za szvoj máli greh (szkoro szo niti szvilne ne cene mele, tak malo jih bilo), ka omedle i dugo tak lezsi vu cerkvi. Kda k szebi pride, pred prednico ide i ponizno proszí odpūscenje za tolvajijo pa sze mocsuo nakani, ka odszelmal jedino Jezusova scsé biti.

Potrdi jo v tom nakanenji prvo szvéto precisicsávanje, k steromi sze je poszebno z velikov vrelosztjov pripravlala. Jedino je to mela v miszli : Jezus pride k meni i razjokala sze je, kda szí je na to miloscsó zmiszlila.

Po szvétom precisicsávanji sze vecs ne mogla od Jezusa odtrgnoti. Kda njoj je csasz dopūszto, k njemi je prihájala i zsnjim szí pogovárjala, záto szo ujoj dopūsztili po nedelah i szvétkah tūdi szv. obhajilo.

Kak csūdno vodi Jezus szvoje ovesice ; tá devétlet sztara deklinca, stera za szvet escse nikaj neve, sze bicsūje, trnjav pász noszi, naj jo telovno szkūsávanje nikdár ne premoti, naj jo szvet nikdár ne szpácsi. Oh kelikokrat je zdehnola proti Jezusi, naj odeberé nikákoga, ki *sze iz lūbézni do njega za njegovo Szrcé darūje*, to je ka scsé trpeti veszélo, naj je za grehe pomiri i zsela sze njoj szpuni, Jezus njoj naznani, ka má zse táksó dūso. „*Ti szí drágo dete, ti szí od méne za daritev odebrána*“

(Dale.)

Klekl Jozsef.



Zsivlenje i vcsenjë nasega Goszpodna Jezusa Krisztusa.

2.

Jezusova predga na bregi.

Gda sze je Jezusovo imé razglászilo, vszigdár je njega véksa vnozsina okolivzela, naj bi ga poszlūsala. Eden dén tūdi velko vnozsino vidivsi okol szébe Jazus, szi je vzeo priliko, naj bi glávne návuke szvojega vcsenjá razlozso. Naj bi njegove recsi bole csūli na eden brezsicsek szi je doliszedo med szvoje vucsenike i odprevsi vūshta eta je gucsao.

Blázseni sziromáki vu dūhi, ár je njihovo králesztvo nebeszko.

Blázseni krotki: ár oni z zemlov ládajo.

Blázseni, ki sze jocsejo, ar sze oni potrostajo.

Blázseni, ki gladūjejo i zsėjajo pravico; ár sze oni naszitijo.

Blázseni ti szmileni, ár oni szmilenje zadobijo.

Blázseni csiszloga szrcá: ár bodo oni Bogá vidili.

Blázseni mirovni: ár do sze oni za bozse szine zvali.

Blázseni, ki pregánjanje trpijo za pravico: ár je njihovo králesztvo nebeszko.

Blázseni szte, gda vasz vmárjajo i pregánjajo za mojo volo lazsécsi vsza hūda na vász. Radūjte i veszélte sze, ár de vas uájem obilen vu nebészah. Tak szo preganjali proroke, ki szo pred vami zsiveli.

3.

Rázlocski brezsne pregde, szpunjávanye právde.

Vu dalésnjoj szvojoj predgi je eta pravo Jezus: Ne stimajte: ka bi priseo razvezsūvat právdo ali proroke; ne szam priseo razvezsūvat, nego szpunjávát. Recsi moje vam sz példami razlozsim. Csūli szte, ka je povedano sztarin-szkim: Ne mori, ki pa mori, vreden bode szodbe. Jaz pa velim vam, ka vszáki, ki sze szrdi na brata szvojega,

vreden bode szodbe. Ki pa právi brati szvojemi: raka, ali kakso drūgo cono, vreden bode visesnje szodnije. Ki njemi pa gucsi: norc, vreden bode peklenszkoga ognja, ár Bog nemore trpeti one, ki lūbézni nemajo. Csi záto prineszės dár tvoj na oltár, i tam sze szpomenės, ka brat tvoj má kaj proti tebi, povrzsi tam tvoj dár ino sze idi mirit z bratom tvojim i szamo tak pridocsi szkázsi notri tvoj áldov, naj bi on prijéten bio pri Bogi.

4.

Vlomlenjé hizsnoga zákona, nerazvézanoszt hizsnoga zákona.

Dale gucsi Jezus: Csūli szte ka je povedano sztarinszkim: Ne praznūj; jaz pa to právim ka je vszaki tálnik necsisztoga greha, ki sze szamo z hūdim pozselenjom zglédne na zsenszko.

To je tūdi bilo vu sztarinszkoy právdi: ka ki koli odpūszti szvojo zeeno, naj njoj dá liszt razlocsenjá, to je takso pizsmo, ka vecs za njo ne mára ino njoj dopūszti drūgoga mozsá szí iszkati. Jaz pa to právim, ka ki odpūszti szvojo zseno i tak je zrok, naj bi ona vu práznoszt szpádnola, ou je tūdi tálnik njénoga greha; i ki szí vzeme odpūscseno zseno, ou tūdi praznūje.

5.

Zbantūvánje odpūsztití, neprijátele lūbiti.

Nadale je eta gucsao Jezus: Csūli szte, ka je povedano: oko za oko, zob za zob, z steroga szo szí vasi právdoznánci miszlili, ka je fancsoszt dopūscseno; jaz pa to právim, ka za hūdo z hūdim ne placšūjte.

Csūli szte nadale: Lūbi blizsnjega i odőrjávaj neprijátela. Jaz pa, ki szam záto priseo, naj bi právdo vu prveso csisztocso nazájposztavo, vam právim: lūbte neprijátele vase i dobro csinte z onimi, ki vász odőrjávajo i molte sze za one, ki vász pregánjajo i ogrizávajo; naj bodete szinovje Ocsé vasega ki je vu nebészah, ki dá szvoje szunce na dobre i hūde i dá dezs pravicsnim i krivicsnim. Ár csi te szamo one lūbili, ki vász lūbijo, ka za nájema te te csakali? Ne li i publikánusje tak csinijo?

I esi sze szamo poklonite vasim bratom, ka je to? jeli ne csinijo to i poganje? Tak sze dosztája, naj bi vi popolnesi bili, liki je popolen vas Ocsa nebeszki.

Kak sze more álmostvo dati?

Vu szvojem vcsenjuh nasz Jezus dale na to opomina naj dobra dela nebi szamo záto zvršávali, ka bi nasz lüdje pohválili, ár tak nemoremo nájema csakati od Bogá. Ki záto dá álmostvo, naj bi to razglászili, on je szkazslivec, ár to iscse, ka bi ga lüdje postúvali, ne pa, ka bi bi sze Bogi povido. Tak dávajmo zato álmostvo, ka leva roka nede znála, ka csini deszna; szkriptomá dobra csinmo i nebeszki Ocsa, ki nasz vszepovszédi vidi, nam to plácsa.

Kak moremo bogámoliti?

Na molitev gledocs je eta pravo Jezus: Gda molite, ne csinte tak, kak szkazslivci, ki vu cerkvah i na vogláh vulic radi molijo, naj bi lüdje njé vidili, teh molitve Bog ne poszlühne. Ki pa dobro scsé moliti naj ide vu samotno meszto i naj tam moli Bogá. Vrednoszt molitve ne viszi od vnogo recsih, kak szi nisterni miszlijo, ár nas Ocsa nebeszki tak zná, ka potrebüjemo. Povej uam tekáj, kak bi molili govorécsi. Vi pa etak molte: Ocsa nas, ki szi vu nebészah, szvéti sze imé tvoje, pridi králesztvo tvoje . . . (i tak dale).

Vüpanje vu Bogi.

Vu zsvilenji csloveko lehko vnogo nevol doszégne. Naj vu teh nevolah nebi vu dvojnosczt szpadnoli, Jezus vasz trosta govorécsi: Ne szkrbte sze, ka bodete jeli, ka bodete pili i szi bodete oblácsili? Zná vas Ocsa nebeszki, ka vsza eta potrebüjete. Szamo poganje sze za vsza eta szkrbijo, ár sze vu Bogi ne vüpajo. Mi pa icsimo zaprva králesztvo bozse i vsze, ka bi escse potrebüvali, dá nam Goszpod.

Szlepa szodba.

Ne szodte — právi dale Jezus — naj ne bodete oszodjeni. Ár z kaksov szodbov bodete vi merili, z taksov bo vam nazájzmerjeno. Hitro szte pipravni blizsnjega falinge pokárati. Ali ka valá, esi vu blizsnjega oki vidis szpiclino, vu szvojoj pa tramá ne vidis. Jeli je dosztójno vu drügoga oki spiclino viditi, gda vu szvojoj tram noszis. Szkazslivec! vzemi prvo z szvoje oke tram i te lehko szégas za szpiclinov, stero vidis vu oki blizsnjega tvojeja.

Na pecsino, i ne na peszek moremo zidati.

Ka konci je eta pravo escse Jezus: Ki je moje recsi poszlühno ino njé zdrsi, on je szpodoben konomi szpametnomi csloveki, ki je hizso szvojo na pecsino zozidao. Levao sze dezs, prisla je povoden, pihalo je vetrovje okoli hizse, ali skodili ujoj ne moglo, ár je ona na mocsno podlogo zozidana. Ki je pa recsi moje poszlühno, ali njé ne zdrsi, on je szpodoben k neszpametnomi csloveki, ki je na peszek zidao. Gda je prisao dezs, povoden i vihér, steri szo sze na hizso szünoli ino szo njo na lehkoma razrüsili, ár je na peszek bila zozidana. Gda bi Jezus tak recsi szvoje szkoncsao, vnozsina sze csüdivala nad njegovov modrosztjov.

Bozsa szlüzsha.

Ocsa moj-právi Jezus-je vsze prekdao meni: niscse ne pozna Sziná, kak Ocsa; Ocsó tüdi ne pozna drügi kak Szin i komi ga Szin scsé nazvesztiti. Hodte záto k meni vszi, ki szte po gresnih potáh hodécsi opesali i jaz vász zlehkotim. Vzemte na szébe moj járem, bodite moji vucsenicje i szpoznate, ka szam jaz krotek i poniznoga szrcá; navсите sze to od méne i mir nájdete vasim düsam, ár je moj járem szladek i bremen moje lehko.

Velka zsétva, malo zsnjecov.

Jezus je okoli hodi po varasah i vesznicah, vszepovszédi je vszio i vrácsó betezsnike. Milila sze njemi

vnozsina, stera ga je naszledüvala, ár je med njimi vno go nevoľnih bilo, ki szo sze raztepli, kak esreda rezi pasz- téra. Te je pravo szvojim vucsenikom: Zsétva je toti ve- lika, ali delavcov je malo. Proszte záto Goszpoda zsétve, naj bi poszlaó delavce na szvojo zsétvo.

Pozvánje dvanájszeterih apostolov.

Jezus je z szvojih vucsenikov dvanájszet odébrao, stere je za apostole imenüvao. K szebi je njé vzeo, naj bi njé náveso na pridocse njuvo pozvánje: dao njim je oblászt vise neciszti dühov i oblászt, ka bi vszefelé betege vrácsili.

Iména pa 12 apostolov szo naszledüvajocsa: Peter te prvi, ár je on za glávo apostolov posztávleni; András Petrov brat, Jakob, szin Zebedeusov i János; Filep pa Bertalan; Tamás i Mátaj publikánus, Jakob szin Alfeusov i Taddeus; Simon z Káne i Judás iskarióth, ki je odao Jezusa.

Teh dvanájszet je odposzlaó zapovedavsi njim, naj bi predgali, ka sze priblizsáva králesztvo neteszko. I naj pravico vasih recsih szpoznajo, oblászt vam dam, ka bi betezsnike vrácsili, mrtve zbüdjávali, gobavce ocsiscsá- vali, vragé zganjali i naj nebi zgrablivi i parovni bili vsza eta te lüsztvü brezplácsno delili. Zlát, szrebro i drügeféle peineze ne noszte vu mosnjáh; ár je vreden delavec szvo- jega nájema. Komi te recs bozso glászili, oni szo sze duzsni za vász poszkrbeti.

Csi vasz sto gori ne prime i vase recsi ne poszläbne, idte z onoga várasa ino hizse. Zaisztino velim, ka bode na dén szodnji sztális Sodome i Gomorre lehzsese, kak onoga várasa, steri je vász ne goriprijao.

Ne tajim, ka vasz tak posilam liki ovce med zgrab- live vuké i ne dam vam drügo orozsjé vu roké, kak krotkoszt i potrplivoszt.

Bodite záto szpametni liki kacsa i proszti, kak go- lobje. Varte sze od lüdih ár do vasz tozsili i vu zsina- gogah bicsüvali. Odörni bodete za volo mojega iména, ali ne bojte sze, nego szpomente sze, ka ki de sztálen

do konca, on sze zvelicsa. Ne bojte sze od onih, ki telo lahko vmorijo, ali dūso vmoriti nemorejo, nego bojte sze od Bogá, ki lahko tak telo, kak dūso na gehenno vrzse. Onoga, ki de vadlūvao mené pred lūdmi, bom jaz tūdi vadlūvao pred Ocsom, ki je vu nebészah.

Póvrnenje gresne zsené.

Eden Simon imenūváni farizeus je proszo Jezusa, naj bi sze povrno vu njegovo hizso. Jezus je notri so vu hizso ino k sztoli szi je szedo. Gda bi pa to zvedla edna vu vársi poznána gresna zszenska, ona je tūdi tá prisla i drágo mazalo z szebom prineszla. Eden csasz je za Jezusom sztála po tom pa k njegovim nogam poklekuovsa, z szuzami je njé mocsala, z vlaszmi briszala, kūsūvala i z mazalom polevala. Vidivsi pa to domácsi goszpodár etak szi je vu szebi premislávao: Csi bi prorok bio ete cslovek, te bi zagvūsno znao, ka je ona zszenska gresna stera sze njega licse. Vszeznajocsi Jezus je vido escse njegovo mislenje, záto naj bi nazocsne preszveto, je eta pravo: Simon! nika ti mam praviti. „Gucsi Mester“, odgovoro je on. Jezus pa eta právi: Eden cslovek je meo dvá duzsnika, edeu je duzsen bio njemi pétszto szodov drūgi pa pétdeszét. I gda nebi mela z kój nazájdati, odpūsztlo je dug obedvema. Steri de záto njega bole lūbo? Simon je odgovoro: To stiman on, komi je vecs engedūvao. Jezus právi: Prav szi odgovoro.

Po tom sze pa obrné k toj zszenszki i pravo je Simoni: Vidis eto zszenszko? notri szam prisao vu hizso tvojo i ne szi mi dao vodo na nogé, ona je pa njé z szkuzami polevala z vlaszmi briszala. Kūsa szi meni ne dao; eta pa kak szam notriprisao, je ne henjala kūsūvati nogé moje . . . Záto právim tebi: ka sze njoj odpūsztijo vnogi grehi, ár je prevecs lūbila. Komi sze pa menje odpūsztli, menje lūbi. Pravo je pa zszenszki: odpūsztijo sze tebi tvoji grehi. I pri sztoli z njim vkūpszedécsi szo szpitávali od edendrūgoga: Sto je té, ki grehe odpūscsáva? Velo je pa toj zszenszki: Tvoja vera je tebé odszlobodila, idi vu miri.

Farizrusje szo vecskrát zamerili to, ka szo szi Jezusovi vncsenicje z publikánusami i gresnikami vküpszedli. Ali Jezus njim je pravo : vracsiteľ je ne zdravim, nego betezsnim potreben. Ne szam záto priseo, ka bi pravicsne, nego gresnike pozávao na pokoro.

Szlepec Ivan.

(Dale).



Szaleski szv. Franciskus püspek.

1584. leta je v Paduo so dale pelat szvoje vcsenje : právoszlovje sze je tú vcsio i v popolnom zsitki sze je túdi lepo povéksávao. V Padui je v mocsen beteg szpadno i vracsiteľje szo ne najšli vrásztva proti tomi betegi. Sz. Franc je pa z najveksov potrpezslivosztjov csako ono minuto, kda de sze njegova dűsa iz toga szveta locsila i pred bozsi szod prisla bo. Szvojegea jokajocsega zgojitela i szvoje prijatele je pa szamo trostao. I da je ono pitanje zadobo, ka do csinécsi z njegovim mrtvim telom, je odgovoro : „Dajte moje telo onim, ki sze vracsiteľszta vcsijo, ka naj je razdrápajo. Za blázsenoga sze csűlim, csi — da szam v mojem zsvilenji ne mogo na haszek biti — bár po mojoj szmrti bodem taksi i tak z ednov szvájov menje bode, stera navadno nasztáne med vracsiteľszta vucseniki ki sze vgorrezanji zselejo bole priľicsne vcsiniti i med onimi, ki mrtvo telo njim tá dati nescsejo.“ Kak lepe recsi szo to szv. Franca escse jakse dűse. Ali ztoga betega sze je túdi szrecsnó vűszkopo i szvoje visesnje sole lepo opravo i kak doktor právoszlovja sze je domo pripravľo k szvojim sztarisom.

Da sze je domo povrno i 24-let sztár posztáo, szo ga njegov ocsa nagucsávali na zsenitev i szo njemi lepo zslúzsbo szpravili. Ali Szv. Franci je zsenitvi ne trbelo. Njega je szerce na dühovni sztán pelalo; na stero szo ocsa njegov, — csi ja zsmetno — dovolenje dáli i tak je szv. Franc je vkrátkom vremeni diakon, v genfi prepost i genfszkoga púspeka pomocnik gratao.

1593. leta decembra 18 toga je za dühovnika poszvecseni i potom kak prevecs lübeznivi predgar i gorecsi szpovednik sze je szkázao v vinogradi goszpoda. Szlepi i plantavi kodisje szo tüdi radi gorpoiszkali njegovo szpovedalnico. Da je te vido proti njegovoj szpovedalnici idte, ji je za roko pelo knjój. V Annecy vársi je szvétoga krízsa drúzstvo nasztavo na vcsenje nevucsenih, na trost szíromakom i robom, kak v szvojem detínsztvi, tak zdaj tüdi je rad álmostvo dávo i onim, ki szo bole szramezslivi bili, je robcsek za zsep delio, v sterom szo penezi bili.

Da sze je zse zadoszta mocsnoga csüto na to, ka naj ne szamo pred vernimi, nego pred krivovercami tüdi glaszi szveto vero, te je sztopo gor kak batriven voják Jezusa Krisztusa proti kalvinom v chablais knezovini. Njegovi sztárisje szo vesz presztráseni bili na to njegovo nakanenje, stero szo za prevecs nevarno drzsali, ali on jih je ne poszlúhso, nego z velkov gorecsnosztjov i vöd-rzsánjom je predgao i ta velka gorecsnoszt szv. Franca je prineszla szvoj obilen szád, ár je cela knezovina zapúsztíla kalvinszko vero i je nezáj sztopíla v nárocse szv. materé cérkvi. Gda je zacsnó v knezsovíne glávnom meszti v Thononi predgati, je szamo 7 katholicsancov najso. I njegova szmílenoszti dela i njegova velka lübezen, stero je proti kalvinom i katolicsancom vednoforma vöszkázó poszebnó v vremeni pestísa, szo ga prevecs lüblenoga vcsínole; vszígdar vecs ji je slo njegove predge poszlúhsat i tak sze je zgodílo, ka tam v császi veno seszti let 20 jezero kalvinov je sztopílo nazáj v katholicsanszko szv. matercérkev. I racsun vszeh, stere je v celom szvojem zsvílenji Szv. Franc z krivoversztva na právo vero nazáj pripelo, je poleg szvedocsansztva vecs píszatelov 72 jezero lüdh.

Szvéti Fran je na telko krotko sze obnásao do teh lüdh,

ka szo njemi to krotkocso esese v ocsi metali: ali on je to navádno odgovoro: „Bole je poslem jaz po mojoj krotkocsi v purgatorium, kak pa po mojoj osztrobi v pekeo.“ I na nikoga je ne csemeren grato, kak stécs ga je sto ogrizávo.

Da szo púspek z Genfa mrli, te je szv. Franc gráto njihov naszlednik. I za kak velkoga je drzso on dén szvojega poszvecsávanja za púspeka, je sztem vöszkázo, ka je v szvojem rojsztnom meszti 20 dni v szvetom premislávanji prezsvio i szí je regule naprej popiszo, poleg sterih de zsivo i jeh od te nigdar ne odsztopo. 1602. leta december 18-toga je poszvecseni grátao za púspeka. Kak do tega mao, tak po tom je vedno njegovo najlűbilenese delo bilo glaszenje szvetoga evangeliuma. Predgao je v A n n e c y, v meszti genfszki púspekov prebivanja, v P a r i s i pred francuskim králom, v D i j o n i, gde je drzso v vremeni velkoga poszta predge. Kak je on bio krotek, ponizen i lűbéznoszti pun, ravno takse szo bile njegove predge tűdi. Csi je gli koga karo, to je tak vesino, ka je v onom káránji vecs bilo szlatkocse kak britkoszti.

Poszebno je doszta dao na verno oprávenje duzsnoszti szvojega sztána. Na peldo denem, prevecs je redno predgao. Ednok szo szamo trijé prisli k njegovej predgi, ali on pomáлом premislávanji gorsztopi na predganco, i oprávi szvojo predgo. I ka sze zgodi? Po bozsoj recsi pride eden cslovek k njemi i njemi zahvali njegove szvete recsi vadlűvajocsi, ka je zse dugo ne poszlűhso bozse recsi i ka sze zdaj zaisztino scse pobolsati. Kak szrecsen sze je zdaj szv. Franc csűto, ka je te ne vöpűszto szvéte predge.

Li vözreda je krotek bio i to velko krotkocso szo máli i sztári iz njegove csrede znajveksov lűbezsnoszťjov povrnoli. Mala decsica sze knjemi prilizala z njim batrivno zgucsávala i vu szoríce zéla njegove szvete navuke; sztaresi szo pa za tanácse i trost iszkanje prihájali knjemi. Kelkokrat szo pa ecse zdárami pokazali oni brezsní lűdje szvojo lűbézen proti szvojemi púspeki, da szo njemi eno malo orehov, koszťanjov, nisterno belico ali szir prineszli i on narodjeni grof i genfszki knezopúspek je té dáre rad gor zeo. Ovo! Kak ponizen je bio. Ali od bo-

gacov je ali nikak ne, ali pa prevecs zsmetno zeo dár. IV. Henrik francuski krao njemi je ponúdo bogásztvo, ali sz. Franc je te pravo, ka sze boji bogásztva, i csi de menje imánja meo, menje de mogo odgovornoszt dati. I kak lepe i velke dáre je dobo vecskrat ponúdjene ! Ali to je njemi ne bilo na veszélje.

Eden imeniten red je tüdi nasztavo za zsenzki szpol szv. Franc z Chantal Joanna Franciskov : red od pohodjenja Bl. D. Marije. V. Paveo pápa szo potrdili té red i po tom szo zgojenjom bile nájbole obvzete szv. Franca te düsevne hcseri. Po nasztávlanji toga reda je szv. Franc od bozsnih lüdih doszta ogrizávvanja mogo gorvzeti i on zavüpani v bozse previdenje je vsze to mirovno trpo, dokecs je njegova nrduzsnoszt na szvetlo ne prisla. Naime on, ki je na njega lazsi zmiszlo, da je podiménom szv. Franca pizma pizso i escsa njegovo pizsanje celo verno naszledüvo, je na szmrtnoj poszteli vadlüvo, ka je tiszta pizma, ne szv. Franc pizso, i ka v njih je, lázsje. Nikák bi to miszlo, ka da je szv. Franc té velki spot tak mirovno trpo, ka je lehko on zse od nature taksi bio. Ali ki szí to miszli, sze prevecs vkani. Szv. Franc je prevecs nagnenji bio na szrditoszt : ali on szí je gordjao, ka vtaksem sztalisi nika nede pravo i na ono vremen nihá káranje, da sze zse szrditoszt ftisa i da je szrditoszt v szebi vszigdár zaszapo, tak sze je zgodilo, ka je njegov zsucs z csiszta trdi grato, kak kamen. Po tak velkom zatajenji szebe i po velkom vojüvanji proti szvojoj naturi je tak krotek grátao i ne je bio od nature taksi.

Ali szv. Franc je ne szamo lüdsztvi szvojege vremena scseo na haszek biti, nego escse po szvojoj szmrüti je scseo vcsiti lüdsztvo, zato je popiszo edno imenitno knigo „Filotejo“ ali navuk k Bogi dopadlivomi zsvilenji, stera je na doszta jezikov presztavlena i jezero jezér lüdi jo csté. I ka pise od te prelepe knige Chigi kardinal, ki je szledi pápa grátao : z iménom III. Alexander. Filoteji püspeka Szalezkoga, stera je najbolsa voditelca na poti csednoszti, sze mam zahvaliti za pobolsauje szvojege zsvilenja. Zse 20 let jo cstem i sze trüdim da bi vdjanji zvršávao njé vodila ; ne szam sze je

navolo, ka vecs lüblenesa mi je, esi jo vecskrát cstem. Csi je kaj hvále vrednoga v mojem zsvljenji, toj knigi sze mam zahvaliti^a (Dobi sze v Ljubljani v trgovini: „K a t o l i š k a B u k v a r n a“).

Tak je düh szv. Franca po toj i drüghih knjigaj escse vedno med nami i szegreva nase szerce na lübezen Bogá i blizsnjega. Mro je 1622. leta december 28. toga. I da szo sze okoli njegovoga tela csüde godile. VII. Sándor pápa szo ga 1661. leta med blázsene, stiri leta szledi pa med szvéce zracsunali. Ovo! njegovo szveto zsvljenje je zse poplácsano. Scsés za njim priti v nebeszko blazsensztvo? Naszledüj njegovo pobožno zsvljenje, njegovo poniznoszt i krotko szerce, i te gotovo, ka sze v nebeszaj najdeta.

Kühar.



Drobizs. — Glászi.

Opomba. Ki szvojo deco v Szombotel posle za⁷ deticsa, naj sze glászi pri »*Deticsov domi*,« steroga drüstva ravnitelsztvo njim dobro meszto szprávi, kde szvoje verszke duznoszti tüdi lekho szpunjávajo. To je tak ta glávna recs. To ravnitelsztvo sztanüje v hizsi katolicsansz-koga kroga. *Katholikus Kör* na to imé naj zvedava.

Veliko sziomasztvo. Dobili szmo szledécso prosnjo,

stero lüblenim cstevcóm v szmileno szrcé zrocsimo: V Isztri pri Buzeti sze nahaja szlovenszko hrvacka obcsina: *Soërga*. Steje sesztnájset veszi i okoli jezero prebivalcov. Lüdsztvo je szziromasko, nájsziromaskejsze v celoj Isztri. Med 134 kmetov niednoga, steri bi mogeo zsveti od szvojih pridelkov. Vnogi iscsejo delo i zaszlüzsek v Trszti, drügi beracsijo (kodivajo) da zsavejo, osztali pa doma trpijo i pred csaszom mirajo za pomenjkanjom. Hizse szo takse kak indri navadne stale. Vu 57. hizsah ne najti ni edne posztele, ni ednoga sztola i sztolca. V ednih isztih presztorah prebivajo lüdjé i márha. Sole ne. Csiteti i piszati malosto zná. Vise 200 decé je brezi solszkoga vcse-njá. Tüdi nega primernoga presztorá, kde bi jo dühoven pasztir za szilo mogeo vcsiti.

Farov je taksi, da je ne varno v njem prebivati Pred tremi leti je szvetna oblászt prepovedala v cerkvi oprávlati bozso szlüzsbó, ne pa da bi sze poszkrbela za pop-ravo iszte, ali za zidanje nove. Lani sze je porüsila. Bila je najlepsa i najvéksa sztávba v obcsini: *duga oszem, si-roka tri i vizzoka: dva i pol metra.*

(Lehko z toga prerazmimo, kákse szo ove hrámbe! R.)

Zavüpjocs v bozso previdnoszt, zacséli szmo zidati novo cerkev. Poszvecsena je preszv. Szrci Jezusovomi. Zacséli szmo, a dokoncsati nemoremo. Cerkev je brez tlaka, brez oltarov. Eden sztolicsek, edno razpelo, dva poszvecsnjeka, to je vsza notrásnja oprava. Poleg toga mámo escse 17.875 korun i 50 fil. duga. Králeszko, caszarszko namesztnistvo nam je dovolilo pobirati miloscsino. V teki ednoga leta szmo v Isztri nabrali 465 korun.

P. n. g. ! Vimeni Jezusovom vasz proszimo, pomá-gajte nam da dovršimo zacseto delo na csaszt bozsemi Szrci !

Lüdsztvo je szziromasko, a dobro i vecsinoma escse nepokvarjeno. Zahválno vam bo za vsaki najmenjsi dar. Podpiszani bo vszaki prvi petek v meszeci opravlaó dari-tev szvete mese na csaszt preszv. Szrci Jezusovomi za vsze dobrotnike.

V Soërgi 17. jan. 1907. A. I. Budin dühovnik.

Tak dalecs je prosnja. Koga gene ino je mogocsi kaj pomagati, naj dár zráven tá posle, ali pa na ime rednika Marijinoga liszta, ki ga tüdi odposlejo.



Rednikov odgov r.

Zakaj hodijo kesznej liszti? pitajo vnogi. Ár sze keszno glászi lüdsztvo. Cse bi sze do naprej pisanoga vremena vszi rédno zglászili, 8-ga bi rédno liszt dobili, zdaj pa neznajocsi stevilo lisztov (na pamet sze nemore naimo vecs jezér stampati, da to na vecs sztolin koron pride, sto pa plácsa!) rednik csáka potrplivo na narocs-nike, vi pa drági estevci csákajte potrplivo na liszte. Vsze bo vrédi.



Dári na szebesecsanszko cerkev.

Z ráznih krájev :

Pr. Szakáll Jozsef plebános Rába-Szt-Mihály	10 —
„ Rogács Franc püspekov dvorjenik Szombathely	51 80
„ Szamálovics Franc plebános Kuptalva	17 —
Cs. N. N. bogoszlovec Szombathely	1 —
Pr. Saly Ladiszláv prefektus Budapest	13 —
„ Csirisznyák Jozsef kaplan Salomvár	5 —
„ Dr. Suhác Anton plebános Sv. Ána	1 —
„ Pajtler Iván plebános Sv. Rupert	1 —
„ Lah Martin plebános Marija Snezna	1 —
„ Zmazek Franz plebános Sv. Benedikt	2 —
„ Gomisek Franc kaplan Sv. Benedikt	2 —
„ Janzekovic Vid kaplan Sv. Jakob	1 —
„ Kecek Andrej kaplan Sv. Rupert	1 —
„ Bosina Ivan kaplan Sv. Jurij	1 —
„ Skamlec Agneslav kaplan Ljutomer	1 —
Vp. Kranje Franc vim. v. Slov. Goricah	1 —
Pr. Heisz Matjas plebános Léka	3 —
„ Köncöl Anton kaplan Vörösvár	2 40
„ N. N. Vasvár	5 —
Pl. Csaplovics Franc notárius Püconci	10 —
Gécesek Márika Szentgyörgyvölgye	2 —
Ehman Antin Pozsony	10 —
Pr. N. N. plebános Újhegy	42 —
C. brat Edsidt Herman Celje	10 —
Hajdinják Ivan Ljubljana	1 —
Horvát Matjas Grádec	40 —
Kocet Stefan Dolnja-Lajnicka	2 —
Farkas Ivan Sobadisese	1 —
Frisch Jozsef Sv. Trojica	— 40
Jerjék Jozsef Paris	2 —
Lendvai Vincencij Slatina	2 —
Vlaj Mihál Dunaj	2 —
Horvat Franc Bjánova Jaruga	1 —
Honti Adalbert d. voditel Szombathely	20 —
	Vküp 265 60

Z Amerike :

Pleh Ivan	8 —	Horvát Treza	5 —
Baradies Ferdinand	3 —	Szever Marija	6 —
Fujsz Jozsef	6 —		Vküp 68 —
Berdin Jozsef	2 50		
Luthár Ivan	2 50	Z Tisinszke fare :	
Horvát Jozsef	10 —	Grof Batthiany Zs. z Tisine	50 —
Törkös Jozsef	20 —	Bakán Roza z Gradisese	5 —
Törkös Ivan	6 —	Edna zsenszka z Tisine	6 —
		Pum Matilda z Tisine	4 —

Potec Ella z Petánc	1 —	† Matjasec Orsa od Lipe	2 —
Rajbar Jozsef z Topovec	1 —	Szoboecsan V. z Gumilic	1 —
Benko Ana z Vancsavészi	1 —	Kelenc S. z Vélke-Polane	1 —
Kodila Ivan z Tisine	1 —	Matjaséc Ana " "	1 —
Trijé z Petánc	1 40	Matjaséc Kata " "	1 —
Pertóci Matjas z Kúpsinec	2 —	Lebar Bára " "	1 —
N. N. z Petánc	4 —	Hozjan Kata z Mále-Polane	1 —
N. N. v Gederovec	1 —	Gerics Kata " "	1 —
Niederer Lujza z Petánc	1 —	Zver Bára " " "	— 20
Zsemlics Jozsef z Petánc	1 20	Balazsek Geta " " "	— 20
Edsídít Lujza z Gederovec	2 —		
			vküp: 16 70

vküp: 81 60

Belatinszka fara:

Bassa Ivan z Doklezsojva	1 —
Skergét Geta z Melinec	— 10
Horvát Treza z Adriánc	1 —
	vküp: 2 10

Cankovszka fara:

Sokal Martin z Lehomorja	5 —
Fujsz Julia z Brezovec	5 —
Csagran Jozsef z Brezovec	2 —
	vküp: 12 —

Türniska fara:

Bakan Agota z Türniscsa	1 —
Gornjec Ana " "	— 60
Plecko Stevan " "	1 —
Litrop Stevan " "	1 —
Karika Ferenc " "	1 —
Gornjec Magda " "	1 —
Hobar Ana " "	— 50
Csizinazia Julia " "	1 —
Stevanec Ivan " "	— 20

Martjanska fara:

Gumilár Kata z Gorise	1 —
Kleisz Verona z Szebeboorec	1 —
Vas Jozsef z Martjánec	1 —
Mikica Teca z Norsinec	1 —
	vküp: 4 —

Szoboecska fara:

Lütar J. zsená z Szobote	— 40
Lütar Zs. " "	— 20
Fujsz Ána " "	— 20
Verban M. " "	— 20
Baradies F. " "	4 —
	vküp: 5 —

Cserenszovszka fara:

Balazsic M. z D. Bisztrice	1 —
Horvát Stevan z Trnja	2 —
	vküp: 3 —

Grádska fara:

Szilák Klára z Vidonec	— 60
------------------------	------

Lübleni darovniki i nabiralci! Jezusovo Szreé vam naj dá za milodáre i trüd na tom szvetí miloscsó, na ovom pa diko nebeszko.

Klekl Jozsef
plebanos.

Knizsice od Oltárszkoga szvesztva sze dobijo po 16 filerih prí meni!

Szv. Szebestján
p. Battyánd.

Klekl Jozsef, plebános.